

[Rager.]

strengelser, der gennem Aarene har været gjort for ved Love af denne Art at skaffe Beskæftigelse, saa maa man erkende, at de Forventninger, man har næret til disse Foranstaltningers gode Indflydelse, ikke fuldt ud er blevet opfyldt. Det er ganske givet, at det er et overordentlig vanskeligt Omraade at administrere paa, og man tager ogsaa Konsekvensen heraf ved saa resolut, som Ministeren her har gjort det, at foreslaa gennemgribende Ændringer i Administrationen og forsøge at trække nye Kræfter til. Jeg haaber nu blot, at det er gjort i tilstrækkelig stor Stil, saaledes at de Folk, der allerede er for belastet med mange Ting, ikke her faar nye Opgaver lagt paa sig, til Skade enten for det Arbejde, de hidtil har haft, eller for det nye, der kommer til. Men jeg gaar ud fra, at dette er gennemtænkt af den højtærede Minister.

Naar man ser, hvad der foreløbig er kommet ud af 30 Mill. Kr.s Loven fra i Fjor, forstaar man, hvor vanskeligt det har været at samle alle de forskellige Interesser, der skulde til for virkelig at sætte et stort Arbejde i Gang. Det er imidlertid mit Haab, at alle disse Vanskeligheder skal blive overvundet — ja, man skal ikke stile alt for højt, men at i hvert Fald de fleste af dem maa blive overvundet, og at Loven skal komme til at gøre god Nytte.

Men naar jeg har sagt dette om Loven og dens Forudsætninger, kunde det maaske være rigtigt at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der er fremsat, ikke mindst af det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen. Der er ikke Tvivl om, at den, der uden at kende nærmere til Forholdene hører paa det ærede Medlems Tale her, maa faa det Indtryk, at der her i Landet sidder en Regering, som paa alle Maader har vist ond Vilje over for de arbejdsløse, eller ogsaa Evneløshed, hvis den virkelig har haft en god Vilje, og at den endvidere har administreret meget daarligt; det er forførdeligt at tænke sig paa Baggrund af den sidste Venstreregering, hvordan Forholdene ligger. Det Indtryk maa man faa, hvis det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen her virkelig giver rigtig og sandfærdig Besked om Forholdene. Maa jeg have Lov til at fremsætte nogle enkelte Bemærkninger, der paa et talmæssigt Grundlag skal søge at vise, at det ærede Medlem er lidt forkert ude at køre.

Da Ministeriet Madsen-Mygdal nærmede sig den Dag, da Porcelænet gik itu herinde, altsaa da det havde arbejdet praktisk talt saa længe, som det overhovedet

fik Lov til, med Nedskæringer, med Lettelser for Erhvervene, med alle de saliggørende Foranstaltninger, som Venstre ogsaa nu anbefaler, da noterede vi den 8. Marts 1929 en Arbejdsløshedsprocent paa 30,2 og et Antal arbejdsløse Arbejdsløshedskassemedlemmer paa 83.000. Hvis vi tager denne Procent og overfører den paa det Antal Arbejdsløshedskassemedlemmer, der er i Dag, nemlig 445.000, saa svarer det til, at der vilde have været 134.000 arbejdsløse Arbejdsløshedskassemedlemmer eller 7.000 mere, end der var ved Udgangen af Februar Maaned i Aar. Se, det er jo noget andet. Naar man hører det ærede Medlem anbefale en Politik som den, der dengang førtes af Venstreregeringen, er det ganske praktisk at tage dette frem og vise, at dengang denne Politik havde været ført, og ført saa stærkt som overhovedet muligt, havde den til Resultat, at der var en Arbejdsløshed, som var en 2½ pCt. større, end den, der findes nu. Det er ikke uinteressant at komme til Bunds i dette. Og lad os saa se paa nogle andre Tal i Forbindelse med de Bemærkninger, man kommer med om den store Arbejdsløshed.

Det er ikke min Mening at ville sige, at vi ikke har en meget stor, en meget uheldbringende Arbejdsløshed. Men det havde vi i endnu højere Grad, da det ærede Medlems Teorier fik Lov at hænge Landet. Men lad os, fordi vi nu er saa vant til at se paa disse meget store absolutte Tal, engang se paa, hvad det danske Arbejdsmarked, saaledes som det i det hele taget er anlagt, med Sæsoner og andet, kræver af mindste Arbejdsløshed under god Beskæftigelse.

Hvis man gennemgaar de Arbejdsløshedsprocenter, der har været lige fra 1917 til nu — og her vil man erindre, at i Tiden 1919—20 var det praktisk talt ikke muligt at opdrive en brugelig Arbejder paa noget Omraade —, vil man se, at bortset fra 2,3 og 2,7 pCt., som er de absolut mindste noterede Procenter, og som i Dag vilde betyde en 12.000 ledige, finder man ellers kun een Gang en Arbejdsløshedsprocent helt nede paa 5, og den Mængde, det er nødvendigt at have i Reserve, til Skift o. s. v., og paa hvilken i Virkeligheden ogsaa hele Arbejdsløshedsforsikringen og alt er anlagt, vil jeg skønne til at være 5. Gennemgaar man dernæst, hvilken Forskel der i de forskellige Aar er paa Arbejdsløsheden, naar den er mindst, og naar den er størst inden for samme Aar, vil man se, at den mindste Difference ligger paa 11 à 12 pCt., meget ofte ligger den paa 13. Den kan selv-